Основи побудови та застосування БМА

КМР №2

Варіант №1

Виберіть варіант правильної відповіді

1. Частота серцевих скорочень обернено пропорційна до тривалості:

а) інтервалу $Q-R$;

б) інтервалу $P-Q$;

в) інтервалу $P-P$;

г) інтервалу $R-R$;

д) інтервалу $S-T$.

2. Фонокардіографічна характеристика C_1 за Маасом-Вебером має нижню частоту:

а) 140 Гц;

б) 35 Гц;

в) 100 Гц;

г) 70 Гц;

д) 400 Гц.

3. Електрокардіографічні відведення, що позначають I, II, III – це відведення:

а) за Вільсоном;

б) за Ейнтховеном;

в) підсилені;

г) за Небом;

д) за Найквістом.

4. Тони Короткова:

а) з'являються на рівні систолічного тиску;

б) з'являються на рівні діастолічного тиску;

в) зникають на рівні систолічного тиску;

г) не залежать від тиску в кровоносній судині;

д) залежать від місця накладання манжети.

5. Реєстрацію електричної активності серця здійснюють у:

а) електрокардіографії;

б) векторкардіографії;

в) сфігмографії;

г) варіанти, вказані у пп. а), б);

д) апекскардіографії.

6. Реєстрація звуків, що виникають при роботі серця, це –

а) електрокардіографія;

б) апекскардіографія;

в) фонокардіографія;

г) сфігмографія;

д) сфігмографія.

7. Складовими елементами полікардіограми можуть бути:

а) електрокардіограма;

б) фонокардіограма;

в) сфігмограма;

г) реограма;

д) варіанти, вказані у пп. а), б), в).

8. Час запізнення пульсової хвилі відраховується між:

а) моментом виникнення зубця Q на електрокардіограмі та моментом виникнення ударної хвилі P на сфігмограмі;

б) моментом виникнення зубця R на електрокардіограмі та моментом виникнення хвилі притоку T на сфігмограмі;

в) моментом виникнення зубця Q на електрокардіограмі та моментом виникнення діелектричної хвилі D на сфігмограмі;

г) моментом виникнення зубця S на електрокардіограмі та моментом виникнення хвилі притоку T на сфігмограмі;

д) моментом виникнення зубця S на електрокардіограмі та моментом підйому пульсової хвилі на сфігмограмі.

9. На електрокардіограмі горизонтальна вісь – це вісь:
а) напруги;
б) часу;
в) частоти;
г) швидкості;
д) опору.

10. На електрокардіограмі вертикальна вісь – це вісь:
а) напруги;
б) часу;
в) частоти;
г) швидкості;
д) опору.

11. Для того, щоб розтягнути електрокардіограму по осі часу, потрібно:
а) поміняти тип відведення;
б) зменшити швидкість протягування паперу;
в) збільшити швидкість протягування паперу;
г) збільшити чутливість електрокардіографа;
д) знежирити електроди.

12. Метод дослідження електричного поля серця у процесі кардіоциклу – це:
а) апекскардіографія;
б) реографія;
в) сфігмографія;
г) векторкардіографія;
д) фонокардіографія.

13. Векторкардіограму можна отримати з:
а) двох електрокардіограм;
б) двох фонокардіограм;
в) двох реограм;
г) двох апекскардіограм;
д) двох фотоплетизмограм.

14. Відведення за Акуліничевим використовують у:
а) електрокардіографії;
б) векторкардіографії;
в) фонокардіографії;
г) апекскардіографії;
д) реографії.

15. Серцевий тон є елементом:
а) електрокардіограми;
б) векторкардіограми;
в) фонокардіограми;
г) апекскардіограми;
д) реограми.

16. Кількість „класичних” електрокардіографічних відведень становить:
а) 3;
б) 6;
в) 9;
г) 12;
д) 15.